

så vi kan gå ud og sige til de forældre, der har børn nede på Lolland: I kan regne med, at de penge fortsat vil være i jeres kommune og ikke ender i Gentofte Kommune, og at I kan få den samme service?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det må nødvendigvis blive en gentagelse af spørgsmål-svar-runden, der går på, at det er en forudsætning, at vi kender til, hvilke opgaver det præcis er, kommunerne skal løse, og hvordan kommunerne ser ud. Før kan vi af gode grunde ikke gå i gang med udligningsreformen. Det er også derfor, som jeg har bebudet, og som fru Line Barfod udmærket ved, vi nu går i gang med drøftelser om, hvordan udligningsreformen skal være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 26 af Hans Andersen (V), Pia Kristensen (DF) og Charlotte Dyremose (KF) (*se side 3415*) vedtoges med 54 stemmer (V, DF og KF) mod 45 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 27 af Villy Søvnald (SF), Lotte Bundsgaard (S), Ida Jørgensen (RV) og Line Barfod (EL) (*se side 3414*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af lov om social pension og andre love. (Ophør af udbetaling af social pension og andre ydelser ved uddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 8/12 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, vi skal behandle nu, er et rigtig, rigtig godt lovforslag. Jeg vil da benytte anledningen, for man skal jo altid rose dem, der roses bør, til at rose Socialdemokraterne, og jeg håber ikke, at det er sådan, at det bringer dem i nogen form for nød eller i en pinlig situation, at jeg står og roser dem, fordi de fremsatte et lovforslag sidste folketingsår, der delvis gik ud på det her. Der var nogle ting, der skulle rettes ind, og det lovede både socialministeren og justitsministeren også at man ville se på, og det har de hermed gjort.

Nu kommer der dette flotte lovforslag fra socialministeren, for alle kan jo være enige i, og det er den almindelige danske borger også, at det er ganske forargeligt, at man fra de offentlige myndigheders side farer ud og eftersøger folk, fordi de enten er undvejet fra en anstalt eller undlader at møde op, når de er efterlyst, altså undlader at deltage i den almindelige juridiske behandling af deres sag. Derfor synes jeg, det er meget flot, at man nu siger, at man så må lukke for hanerne, sådan at de ikke modtager ydelser. Man kan ikke med den ene hånd eftersøge folk og med den anden hånd supporte, at de kan blive væk.

Jeg kan ikke lade være med at erindre min spæde ungdom som politiker. Da havde vi en aktuel sag i en kommune, hvor jeg var socialudvalgsformand, hvor vi netop havde sådan en, der var efterlyst og havde været det i over et halvt år, og hvor det kom mig for øre, at vedkommende gik rundt i min egen kommune og fik udbetalt kontanthjælp. Det var noget af et paradoks. Heldigvis blev sagen rejst på det tidspunkt her i Folketinget, og bl.a. min gode kollega hr. Svend Erik Hovmand spurgte daværende justitsminister Erling Olsen, om det kunne være rigtigt. Erling Olsen kom da også frem til den konklusion, at det selvfølgelig ikke kunne være rigtigt. Alle var enige om det, og Erling Olsen brugte også det fornuftige ræsonnement, at man for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet skulle møde frem. Man skulle være til rådighed, og det kunne man jo ikke være som efterlyst, og dermed kunne man lukke disse sager.

Noget, vi ikke fik lukket dengang, var de sager, hvor man modtager førtidspension osv., hvor man altså ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet på baggrund af den ydelse, man netop får. Det hul lukker denne sag.